

PAUS BENEDICTUS XVI

OVER

DE ROEPING VAN DE JEZUÏETEN

Op 21 februari 2008 werden al de deelnemers aan de [35ste Algemene Congregatie](#) van de Sociëteit van Jezus door Paus Benedictus XVI in privé-audiëntie ontvangen. In zijn [toespraak](#) heeft de Paus zijn visie op de jezuiteten en zijn verwachtingen ten aanzien van hen verwoord.

Hieronder vindt u een aantal uittreksels uit deze toespraak. De titels en de ondertitels, alsook de selectie van de uittreksels zijn het werk van de redactie van www.jesuites.com.

Wie zijn de jezuiteten?

Avonturiers van God

“Zoals mijn Voorgangers u meerdere keren hebben gezegd: de Kerk heeft u nodig, rekent op u en blijft op u vertrouwen, vooral om die materiële en geestelijke streken en domeinen te bereiken waar anderen niet of met moeite kunnen geraken.”

Mensen op kruispunten

“De woorden van Paulus VI blijven in uw hart geprent: “Overall in de Kerk, ook op de moeilijke en gevaarvolle plaatsen, op de kruispunten van ideologieën, op de sociale gevechtlijnen, daar waar de confrontatie voelbaar is tussen de brandende noden van de mens en de eeuwige boodschap van het evangelie, daar staan de jezuiteten op hun post en zijn ze aanwezig.” (Paulus VI aan de 32^e Algemene Congregatie, 3 december 1974).”

Moedige en ijverige missionarissen

“In een tijd waar nieuwe geografische horizons open gingen, hebben de eerste gezellen van Ignatius zich ten dienste gesteld van de Paus opdat “hij hen zou kunnen inzetten daar waar hij oordeelde dat het zou kunnen strekken tot de meerdere glorie van God en tot het nut van de zielen” (Autobiografie nr. 85). Zo werden zij gezonden om de Heer te verkondigen aan volkeren en culturen die Hem nog niet kenden. Zij deden dat met een moed en een geestdrift die een voorbeeld en een inspiratie blijven tot op onze dagen; de bekendste is de H. Franciscus Xaverius, maar hoeveel anderen zou ik ook niet kunnen noemen!”

Wat verwacht de Kerk vandaag van de jezuiteten?

Het overschrijden van grenzen die zich thans aan de binnenkant bevinden

“De nieuwe volkeren, die de Heer niet of slecht kennen of zij die Hem niet kunnen erkennen als hun Redder, bevinden zich vandaag niet zozeer geografisch, maar vooral cultureel veraf. Het zijn niet de zeeën of de grote afstanden die de hindernissen vormen voor de verkondigers van het Evangelie. De grenzen worden nu eerder opgeworpen wanneer, ten gevolge van een verkeerde of oppervlakkige visie op God en de mens, een scheiding wordt gecreëerd tussen het geloof en de menselijke rede, het geloof en de moderne wetenschappen, het geloof en de zorg voor de gerechtigheid.”

Bruggen van begrip bouwen

“Daarom heeft de Kerk dringend mensen nodig met een sterk en diep geloof, degelijk cultureel gevormd, met een echt sociaal en menselijk aanvoelen, religieuzen en priesters die het tot hun levenstaak maken dicht bij deze grenzen te staan, om daar te getuigen en de mensen te helpen begrijpen dat er integendeel een diepe harmonie bestaat tussen geloof en rede, tussen evangelische geest, dorst naar rechtvaardigheid en inzet voor de vrede. Alleen zo zal het mogelijk worden om het ware gelaat van de Heer te laten zien aan zo velen voor wie Hij vandaag ongekend of onherkenbaar blijft. Daaraan moet de Sociëteit van Jezus zich bij voorkeur wijden.”

Vormen om een eisende confrontatie aan te kunnen gaan

“Trouw aan haar beste traditie moet zij met grote zorg haar leden blijven vormen in de wetenschap en de deugd en zich daarbij nooit tevreden stellen met middelmatigheid. Immers de inzet voor de confrontatie en de dialoog met geheel andere sociale en culturele contexten en met de afwijkende hedendaagse wereldse mentaliteit is een van de moeilijkste en vermoeiendste opdrachten. En dit zoeken naar kwaliteit en naar menselijke, geestelijke en culturele degelijkheid moet ook kenmerkend zijn voor de veelvuldige activiteiten van de

jezuïeten op het gebied van vorming en opvoeding, daar waar zij worden geconfronteerd met de meest verschillende soorten mensen, waar zij zich ook bevinden.”

Zich gelijktijdig ten dienste stellen van God en van de mens

“Maar terwijl u rondkijkt om de tekenen van de aanwezigheid en de werkzaamheid van de Heer overal ter wereld te herkennen, ook buiten de grenzen van de zichtbare Kerk, en terwijl u zich inspant om bruggen van begrip en dialoog te bouwen met diegenen die niet tot de Kerk behoren of die moeite hebben om haar standpunten en boodschappen te aanvaarden, moet u toch terzelfder tijd loyaal aan de fundamentele plicht van de Kerk bijdragen om trouw te blijven aan haar opdracht het Woord van God te vertolken en aan de zorg van het Leergezag om de waarheid en de eenheid van de christelijke leer volledig te bewaren. Dat geldt niet alleen voor de persoonlijke inzet van elke individuele jezuïet. Daar u werkt als leden van een apostolisch korps, moet u er ook op bedacht zijn dat uw werken en instituten hun duidelijke en expliciete identiteit bewaren, opdat het doel van uw apostolische activiteit niet dubbelzinnig of ondoorzichtig wordt en opdat vele anderen uw ideaal kunnen delen en zich efficiënt en met enthousiasme bij u kunnen aansluiten door samen te werken met uw engagement in dienst van God en de mens.”

Wat is het onderscheidmakende kenmerk van de jezuïeten?

Een effectieve en affectieve band met de Paus

“Ik nodig u ook vandaag uit tot nadenken over de diepere betekenis van uw karakteristieke “vierde gelofte” van gehoorzaamheid aan de Opvolger van Petrus. Deze behelst niet alleen de bereidheid om te worden gezonden voor een zending naar verre landen, maar ook - in de meer echte Ignatiaanse geest van het “samenvoelen met en in de Kerk” - het “beminnen en dienen” van de Plaatsvervanger van Christus op aarde met een “effectieve en affectieve” aanhankelijkheid, waardoor u de kostbare en onvervangbare medewerkers wordt van zijn dienst aan de universele Kerk.”

Een werkelijke liefde voor de armen

“Terzelfder tijd moedig ik u aan uw zending bij en met de armen voort te zetten en te vernieuwen. Er is helaas geen gebrek aan nieuwe oorzaken van armoede en marginalisatie in een wereld die getekend is door onevenwichtigheid op het gebied van economie en milieu, door globalisatietendensen die meer door egoïsme dan door solidariteit worden bepaald, door verwoestende en zinloze gewapende conflicten. Zoals ik op de samenkomst van de Latijns-Amerikaanse bisschoppen in het heiligdom van de Maria’s verschijning heb kunnen herhalen: “de voorkeursoptie voor de armen ligt begrepen in het christelijke geloof waar God zich voor ons arm heeft gemaakt om ons rijk te maken door zijn armoede” (2 Kor. 8,9). Vandaar dat het evident is dat hij die een echte metgezel van Jezus wil zijn, ook de liefde voor de armen concreet zal delen. Voor ons is de zorg voor de armen geen ideologie, maar vrucht van het evangelie.”

De vluchtelingen dienen

“Door een van de meest scherpzinnige intuïties van Pater Arrupe te bewaren en verder te ontwikkelen, blijft uw Sociëteit zich op een verdienstelijke wijze inzetten voor de hulp aan de vluchtelingen. Zij zijn helaas de armsten onder de armen en hebben niet alleen behoefte aan

materiële hulp, maar ook aan de diepere geestelijke, menselijke en psychologische nabijheid, die meer eigen is aan uw manier van dienen.”

De Geestelijke Oefeningen van de heilige Ignatius

“Ten slotte nodig ik u uit een bijzondere aandacht te bewaren voor het apostolaat van de Geestelijke Oefeningen dat vanaf de oorsprong kenmerkend is voor uw Sociëteit. De Geestelijke Oefeningen zijn de bron van uw spiritualiteit en de grondvorm van uw Constituties, maar zij zijn ook een geschenk van de Geest van de Heer aan de gehele Kerk. Bewaar dit instrument dat zo kostbaar is en efficiënt voor de geestelijke groei van de zielen, voor hun initiatie in gebed en meditatie in deze geseclariseerde wereld waarin God afwezig lijkt. Juist vorige week heb ikzelf nog, samen met mijn naaste medewerkers in de Romeinse curie, de Geestelijke Oefeningen kunnen meemaken onder de leiding van een van uw gewaardeerde medebroeders, Kardinaal Albert Vanhoye. In een tijd als de onze waarin de onduidelijkheid en de veelvuldigheid van de boodschappen, de snelheid van de veranderingen en situaties het onze tijdgenoten bijzonder moeilijk maken hun eigen leven te ordenen en beslist en blij te antwoorden op de roepstem die de Heer tot ieder van ons spreekt, zijn de Geestelijke Oefeningen een bijzonder kostbare weg en methode om God te zoeken en te vinden in ons, rond ons en in alles, zodat wij Zijn wil leren kennen en in de praktijk brengen.”

Zich aanbieden aan de Heer

“Het is in deze geest van gehoorzaamheid aan de wil van God en aan Jezus Christus, die ook nederige gehoorzaamheid wordt aan de Kerk, dat ik u uitnodig de werkzaamheden van uw Algemene Congregatie voort te zetten en te voltooien. En ik sluit mij bij u aan met het meest gekende gebed van de Heilige Ignatius aan het einde van de Geestelijke Oefeningen – een gebed dat mij steeds te groot lijkt zodat ik het bijna niet durf uitspreken terwijl wij het toch steeds opnieuw moeten herhalen:

**“Neem, Heer en aanvaard
geheel mijn vrijheid, mijn geheugen,
mijn verstand en heel mijn wil,
alles wat ik heb en bezit;
U hebt het mij gegeven,
aan u, Heer, geef ik het terug;
alles is van u,
beschik erover geheel volgens uw wil;
geef mij alleen uw liefde en uw genade;
dat is mij genoeg.” (G.O. 234)”**

Klik [hier](#) voor de volledige tekst van de toespraak van de Paus tot de 35ste AC.

